

**אלבום זה מוקדש לזכרו של הוברמן
יששכר שנפל בקרב על אכסניית
נוטרדאם**

15.5.1948 - 7.10.1927

ב' בחשון תרפ"ד – ח' באיר תש"ח.

**קרב נוטרדאם נחשב לאחד
הקרבות
הגורליים והקשים
במלחמת העצמאות בשנת
1948**

**הקרב מונצח באנדרטת
זיכרון צנועה במתחם
כיכר צה"ל בירושלים.**

המקום כפי שהוא נראה כיום :

הקרב על נוטרדם

ירושלים תש"ח

סיפור
הקרב

הקרבות בנוטרדאם
התחוללו פנים אל
פנים עם כ-200
חיילים ירדניים,
שבחסות הפגזה
קשה פרצו לבניין.
מצב המגנים היה
קשה. בצר להם הם
ביקשו להפעיל את
הדוידקה נגד ריכוז
הלגיונרים שהגיעו
לחצר, על אף החשש
שהפגזים יפגעו גם
בהם.

**נורו שלושה פגזים
שלמרבה המזל נפלו
בשטח ההיערכות
הירדנית וגרמו
לנפגעים רבים
ולנסיגת הלגיונרים.**

**לפי עדות גלאב
פאחה, מפקד הלגיון
הירדני, הכוח
התוקף הותיר אחריו
יותר מ-100 הרוגים
ועשרות פצועים.
הבניין הענק על כ-
500 חדריו נראה
פגוע ומחורר.**

לכך הוסיפה העובדה

שחזיתו הפונה

לרחוב הראשי,

פוצצה על ידי חבלני

ההגנה כדי ליצור

מחסום לכל ניסיון

נוסף של הירדנים

להתקדם לעבר

נוטרדאם.

הבניין עמד פגוע
ובחלקו הרוס, וגגו
הרס שימש עמדת
צה"ל קדמית,
שהשקיפה על העיר
העתיקה.

אחרי איחוד העיר ב-

1967 נרכש הבניין

כל ידי הוותיקן

ששיפץ אותו והפך

אותו למלון מפואר.

יצחק רבין

ז"ל, שהיה אז

מפקד חטיבת

"הראל", הגיע

לנוטרדאם.

הוא שומע על שבירת

ההתקפה הערבית

ומתרשם מאוד

מהעדויות ששמע

"אפילו

הפלמ"חניקים

המנוסים ביותר לא

היו יכולים לעמוד

במשימת ההגנה כפי

שעמדו בה

הירושלמים". הוא

אומר

”אני, ככל צבר ישראלי שגדל
בישראל, גדלתי בהכרה שבעצם
קיומנו ומעשינו בארץ הננו
מגשימים ומניחים יסוד
למשהו גדול.

יצחק רבין

חייו של יששכר הוברמן

**יששכר ז"ל היה חבר במחתרת לח"י
הוא כונה הלוחם יענקל'ה. הוא נולד
בוורשה, בערב יום הכיפורים
ובגיל 5 עלה ארצה (ישר לתל אביב) עם
הוריו אברהם ושרה הוברמן.**

**בבית הוריו ספג את רוח ישראל
וייחל לגאולה.**

**בבית - הספר שתה בצמא את
סיפורי הגבורה של מלחמות עם
ישראל, שדמויות גיבוריו הוסיפו
לעצב את רוחו ואופיו.**

תמונות מילדותו של יששכר ז"ל :

יששכר היה ספורטאי מובהק והיה פעיל בתנועות

ספורטיביות, בצופים וב"מכבי".

הוא עסק בהדרכה ושאף להשתלם כמורה

לספורט. הוא רצה לחנך דור בריא ואף תכנן

להשתלם בחו"ל.

ב-1943 יצא לשנת שירות לאומי ברמת הכובש
ושם קיבל את הדרכתו הצבאית הראשונה.
בשנת 1944 נתקבל לעבודה כנהג בצבא הבריטי
ובתוך כך למד את דרכי המגע עם הבריטים ואת
סידורי השירות והשמירה במחנותיהם
ומסעהם.
ידיעות אלה היו לתועלת רבה למחתרת, אליה
עתיד היה להצטרף.

**באפריל 1947 היה אחד משני מבצעי
התקפת לח"י בשרונה , ביחד עם
רחמים אלבלק.**

**כיום, קיים לוח הנצחה ברחוב קפלן 37, בקרבת מיקום
הפיצוץ של מכונית התופת, אותה החדירו למחנה
הבריטי בשרונה הוברמן ואלבלק בגבורתם.**

**בזמן בו לחם יש שכר, פעלה המחתרת לשחרור
הארץ, ורוח מלחמת החרות כבשה את יש שכר
והביאה אותו לשורות לוחמי חרות ישראל.**

הלוחם יעקב (יענקלה), הלא הוא יששכר הוברמן,
והתמסר כולו, בכל להט נעוריו, למלחמה בשלטון
הזר.

הוא צורף לחטיבה הלוחמת והשתתף בפעולות
מלחמה רבות. נטל חלק בפעולות לח"י בירושלים
נגד הבריטים והערבים גם יחד.

הוא השתתף בהתקפות לח"י בכיבוש השכונות
רוממה, ליפתא, שייח באדר ודיר יאסין. נפצע באחת
ההתקפות וחזר לקרבות בטרם החלים. נתפרסם
בתעוזתו ובגבורתו. ביום צאת הבריטים את
ירושלים, היה מראשי המסתערים בכיבוש בנייני
"בוינגרד", עד החומה.

**בִּז' באייר תש"ח, הגיע לבניין נוטרדם, ובעלותו על
גג "בניין המוות", נפגע מכדור אויב ונפל.**

קטעי ארכיון

שנמצאים

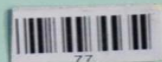
במכון

ז'בוטינסקי :

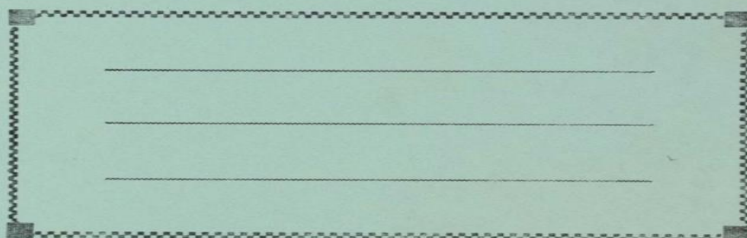
סימול ת"ה-2

131

118909

הארץ, ים כר

מדינת ישראל
משרד הביטחון

אתר "יזכור" www.izkor.gov.il
סיפור חיים

טוראי

הוברמן, יששכר (הלוחם יענקלה)

בן שרה ואברהם, נולד ביום י"ב בחשוון תרפ"ח (7.10.1927) בווארשה, בירת פולין, ובשנת 1932 עלה עם הוריו לארץ והמשפחה התיישבה בתל-אביב. אחרי שסיים בית-ספר עממי עבד בפקידות. היה חבר פעיל בתנועת הצופים וב"מכבי", התעניין במיוחד בספורט כפעיל וכמדריך ושאף להשתלם בחוץ-לארץ בספורט ובתרבות-הגוף. ב-1943 יצא לשנת שירות ברמת הכובש ושם קיבל הדרכה צבאית ראשונה. בשנת 1944 נתקבל לעבודה כנהג בצבא הבריטי ולמד את דרכי המגע עם הבריטים ואת סדרי השירות והשמירה במחנותיהם ובמסעיהם, וידיעותיו אלה היו לתועלת משהצטרף למחתרת לח"י. הוא הכניס את מכונית-התופת למחנה המשטרה הבריטית בשרונה. השתתף במבצעים רבים של ארגונו.

מראשית 1948 השתתף בפעולות לח"י נגד הבריטים והערבים בירושלים. בחודש מרס של אותה שנה ירד לזמן קצר לתל-אביב ובליווי השיירה האחרונה, לפני ניתוק הדרך, חזר להילחם על ירושלים. יששכר השתתף בפעולות יחידות לח"י בכיבוש שיח'-באדר, רוממה, דיר-יאסין וכו' ונתפרסם בהעזתו וגבורתו. אף כשנפצע ויכול היה להחלים בבית, לא המתין עד שיחלים וחזר לקרבות. ביום צאת הבריטים היה מראשי המסתערים בכיבוש בנייני "בווינגרד" עד חומת העיר העתיקה. למחרת ביום ו' באייר תש"ח (15.5.1948), המשיך במסע הכיבוש עד בניין "נוטר-דם" ועם חברתו עלה על גג הבניין לסקור את המצב והאפשרויות להמשכת הפעולה לעבר העיר העתיקה, ושם נפגע מכדור אויב ונפל. נקבר בסנהדריה בירושלים. חברתו לנשק שהיתה גם ארוסתו נפלה בקרב זמן לא רב אחרי נפילתו.

ביום ט' בחשוון תשי"ב (8.11.1951) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.

(דף זה הוא חלק ממפעל הנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את כולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.
Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.

חברות יפה אולי תפסו

ציון לנופלים

יששכר הוברמן הי"ד

(יענקלה)
שנה למותו

יענקלה הגיע לירושלים בשעה שהמלחמה על עצמאות ישראל כבר היתה בתקפתה. אז נערך קורס מיוחד בו הדריך יענקלה את אנשי ה"ה לחייו לפעולות קרב מיוחדות, ואחרי זמן קצר כבר הספיק לצאת עם חניכיו אל שדה הקרב בקטמון. היתה זאת היחידה של יענקלה שבצעה את הפשיטה הנועזת על בית שחין בעומק הקוים של האויב. אז הגיעו משורייני הבריטום לעזרת הכנוסיות הערביות, אבל בכשרוננו הנפלא הצליח להוציא את אנשי שיר משטח הסכנה מבלי לסבול כל נזק. דמותו של יענקלה היתה אנדיתית בקרב לוחמי חרות ישראל. חלקו בנירוש הפולש הבריטי היה רב, וכמעט שלא היה קרב חשוב שלא השתתף בו. היה זה יענקלה שהחדיר את מכונית הנספ למורכז התועבה הבריטית בשרונה, וכשהגיעה השעה לצאת למלחמת פנים, היה הרוח החיה בקרבנות. הוא נלחם בדיריגאביל עד ביד עם לוחמי האצ"ל. יבך התחבב על כל לוחמי המחתרת. כמסקה פער לוח קרב היה אהוב על כל יודעיו, ואלה שנלחמו בסקודו לעולם לא ישכחוהו.

ביום 14 במאי, כשהבריטים עזבו את ירושלים והתחילה פעולת החדירה לאיזור מבצר בחינברד — יצא יענקלה בראש אנשיו והתפרץ אל עבר בנק ברקליס בכיוון לעיר העתיקה. בדרכו אל מגדל דוד לא ידע מעצור, ותוך שעות מספר השתלט על איזור בנין העיריה ועל רחוב יוליאן. הוא כבש את בנין נוטר דאם, שברבות הימים מלא תפקיד חיוני במערכת ההגנה על ירושלים, ובהתפרצותו שיתק את כל העמדות הערביות שהיו בדרכו.

כשהגיע יענקלה אל חומות העיר העתיקה — התפרץ בכל חום לבו הגדול בקרב אל עבר הר הבית. אבל האויב הרגיש בו וכדורים ופצצות התחילו נופלים בסיון לעמדתו. הגבור לא שם לב לאש האויב, ובתוך רימונים המשיך עם אנשיו להמטיר אש נגדית, עד שכדור האויב פגע בראשו והמיתו. הוא עזר הספיק להגיד לחבריו קדימה חברה... קדימה! והוא צא את נשמתו הסתורה.

הללו שנלחמו לחרות ירושלים ישאו לעד לם בזכרם את דמותו האצילה של יששכר הוברמן הי"ד (הלוחם יענקלה). יהי זכרו ברוך.

ראובן גרינברג (אלחנן)

(יצחק)

ירושלים הברדה.

חרות

17.5.1949

יששכר הוברמן ז"ל

ה'תש"ט 20.5.1949

ביום העצמאות מלאה שנה למות הגבורים של יששכר הוברמן בכבושה של כנסיית נוטר-דאם בירושלים, והוא רק בן 21. צעיר מוכשר היה, ספורטאי נלהב ומאמן מוכשר שביקש לפתח את החיי נוח הגופני בקרב הנוער העברי ולהפכו לנוער בריא בגופו ובנפשו. עם פרוץ המאורעות השתתף בפעולות רבות לביעור קני המרצחים, ליווה שיירות בדרך לירושלים, שאהבה בכל נפשו.

עם השיירה האחרונה עזב את תל-אביב בדרכו לירושלים בהבטיחו להוריו לחזור בהזדמנות הראשונה. וכשיהתחילה המלחמה על ירושלים עבד ללא ליאות בעזרו להעביר חמרי מזון ונשק לתושבי העיר הנצורה. ובבוקר ה' אייר השתתף בכיבוש כנסיית נוטר-דאם ועל גגה נפל כשעיניו נשואות לירושלים. יהי זכרו ברוך.

דודו משה

• ୫୬ ମାଲିକ ନାଥ

ନିମ୍ନଲିଖିତ ମାନବ ସମ୍ବଳ ସମ୍ବଳ ମାନବ ସମ୍ବଳ ମାନବ
ମାନବ ସମ୍ବଳ ମାନବ ସମ୍ବଳ ମାନବ ସମ୍ବଳ ମାନବ

21/10/2020

ଅଥବା ମଧ୍ୟମ କଳାୟ ଶିଖରୀରୁ, ଯାହା ଯଥା ସ୍ୱାଭାବିକ
ସ୍ୱାଭାବିକ ଶାସ୍ତ୍ରୀରୁ ଶିଖରୀରୁ ଯାହା ଯଥା ସ୍ୱାଭାବିକ

ନିମ୍ନଲିଖିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ପଢ଼ାଯିବ ।

ମାଧୁକାର ସିଂହାର ମାଧୁକାର ସିଂହାର ସିଂହାର

දාමය නමින්, පාලන මාර්ගය නමින්

നായന സി. ശ്രീ രാമ രാജൻ, ഹൈന്ദവ്

ଉତ୍ତର ଗୁଜରାଟ ଶାସନ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ସଂଗ୍ରହ

കൃഷ്ണൻ നമ്പ്യാൽ എഴുതിയത് 1.1.1968

හරි ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍යයේ ව්‍යවස්ථාපිත නීතියට

מדינות העברו ממשלה אחת

[illegible]

உயர்வு 1.5 மீட்டர்

ଜାଣିବା ପାଇଁ 'କ'

ישראל (ישראל)

[illegible]

ואלו הן חמשת המצוות אשר צונו לעשות
 ואלו הן חמשת המצוות אשר צונו לא
 לעשות ואלו הן חמשת המצוות אשר
 צונו לעשות ואלו הן חמשת המצוות
 אשר צונו לא לעשות ואלו הן חמשת
 המצוות אשר צונו לעשות ואלו הן
 חמשת המצוות אשר צונו לא לעשות

הנהגתו של המלך היתה כדלהלן. המלך הורה
לכל אחד מהשופטים לכתוב את
החלטתו על פני פתק. הפתקים
היו מונחים בארון, והמלך
היה מוציא אותם לפי צרכיו.

Handwritten: The first part of the paper is devoted to the study of the properties of the function $f(x)$.

יענקלה (יששכר הוברמן)

יששכר נולד בחשון תרפ"ו לתרומים בעלי מסורת ישראלית. עיר בילדותו סגג את רוח ישראל המתנער לגאול את ארצו. אגדות קדומים **העשירי** בדמיונו בעודו ילד ועצבו את דמותו. יששכר גדל והיה לאיש ספורטאי עוד מעוררו היה חבר פעיל ומדריך באגודים לחנך גופני. הוא סוהר להשתלם במקצוע הזה ולשמש מורה לספורט. הוא השקיע במנוח זה מרץ רב ועמד לנסוע לשם השתלמות נוספת לחרי"ל.

אך זרם החיים השוטף בארץ מנע בעד והגשמה שאיפתו. קלגסי בורון היו משתוללים בימים ההם בחיזות ערניות. המחלתר הגבירה את מלחמתה לשתרוד הארץ. רוח החירות ששטה בקרב הנער. יששכר הצטרף לשורות הלוחמים ונחתה ליענקלה. הוא מוסר את כל חם לבו למלחמת השחרור. הוא משה את עצמו בפעילות נמרצות ומסוכנות ביותר. פעם אחת נפצע קשה, אך גופו החזק מסיע לו להתגבר על מר המות.

יענקלה דוחה את הפצרות חבריו, שיצא לחפש. הוא מעמיד לרשות המלחמה את נסיונו הקרבי. הוא מתהלך בקרב הלוחמים זקוף ואמיץ. שופע עלויות ומעודד את הרוחות. הוא עומד בראש ההלכים אלי קרב. בין פעולה ופעולה הוא מאמן ומדריך את חבריו לנשק.

יענקלה מוצא לו את רעייתו לעתיד בין חבריו לרעיון. יחד רוקמים הם את חזון עתידם המשותף. הנה וקבע כבר מועד חתונתם.

אך בינתיים מתפתחים המאורעות ומתחוללת המלחמה. יענקלה נאלץ לדרות לפי שעה שוכ את הכנייתו הפרטיות. הוא עובר ירושלימה. מקור חלומותיו. הוא שוב עומד מול פני המלחמה למען שחרור הבית.

בשבת, י' באדר, התקדם עם בוקר המפקד יענקלה בראש יחידת לח"י. הפעם הם צועדים לעבר העיר העתיקה. משתולל קרב רחוב עז. הלוחמים מפלסים לעצמם דרך בכבשם בית אחר בית. הנה הם מגיעים לכנסית נוטרידס המפורסמת. יענקלה עולה על מגדל הכנסייה. משלט הסביבה כולה. אך כאן נפל המפקד. הוא נשאר כראש המגדל, כשעיניו צופות לעבר המקדש ומיחלות לאנאלה!

אחד המבצעים הנוטעים של יענקלה היה פצוץ שרונה, נקום מושבם של הכחות הבריטיים. יענקלה חאר בעצמו את הפצוץ. להלן ניתן תאורו המקורי:

התרחצתי, התלבשתי, אכלתי כרגיל ואמרתי לאמא וגם זה כרגיל: — אמא, אני הולך לשאול בנוגע לעבודת אחוזר בערך

בצהריים שלום! אני מחליט לשמור הבטחתי לאמא ולחזור. הרגשתי, למען האמת, לא היתה רגילה. היתה זו הרגשה חגיגית, אשר אולי ארגיש אותה עוד פעם כשאלך לחופה. דרכי הראשונה היתה לחנות לקנות... מגבעת. מגבעת ראשונה בחיי. משם למקום הפגישה. החבריא מחכה כבר עם המוקשים. אני מחכים עוד לש. הוא יצא לסירי אחרי מכונת מתאימה. והנה הוא בא, שקט ומחייך על יד איוה הגה.

ה. ש. "מבטאים" מהחיים? והחיים מבטאים ממך? נגשים להטענת לא השתתפתי בה. עמדתו מתעורר, ובמחוי מתרוצצות המלים האנגליות המקצועיות. אשר ודאי אודקק להן. עוד הסברה אחרונה על אופן הפעלת המוקשים. עוד לחיצת ידים אחרונה לפני ה"מה שמר". ש. ליד ההגה, אני ליד. אני נוסעים. וההרגשה? בטחון גמור בהצלחת. גם עכשיו אני עדין מתפלל. מניין עם הבטחון הזה. אולי הגביר הצלום. שראיתי ב"משמר". קלגס בריטו מסיב את ידו של מעפיל. נוסעים. אינו סופר ואינו מסוגל לתאר הרגשה זו שמרגישים בנסועים לכוח שרונה במכונת שנחשפה. אשר אולי כבר מחפשים אותה. ובמכונת "משה" מהמין המצלל.

בשעה. — גוד מורינג'ג, אני ממחלקת הדואר והטלפון. אני צריכים לתקן איזה קו. אני מראה את נתעודות. כנראה שאין נע מוצאות חו בעיני

החיל. הוא נכנס לפניו המחנה. אני חוזר למכונת. אך טרם הספקתי לשבת. חזר החייל.

— הו, הו אתה. אתה רוצה להכנס ל...גארד? — הלכתי אחריו. ההרגשה לא דוקא נחתה ביותר. "ברן" בפנה שוטרים למעלה. למטה. בצדדים. הוכנסתי לאיוה אוהל.

— גוד מורינג'ג, באוהל כחמשה חיילים. אחד סרג'נט וקצין אחד.

— גוד מורינג'ג — החזיר הסרג'נט. — אני ממחלקת הדואר והטלפון. באתי לתקן קו.

— אפשר לראות את הניירות?

— בדאי. הנה הם.

כנראה שהוא היה מלומד גדול יותר מהחייל שעל השער. לא מצא כל פגם בניירות ופנה לשאלות בעל פה: מה הקו שאני רוצה לתקן? עם מי באתי, כמה זמן אני עובד בדואר, כמה זמן תמסך העבודה. באיוה שטחים שבמחנה אסתרוב? ועוד ועוד.

התכוננתי ופה. ובכל זאת נס היא, כיצד עברתי שדה מוקשים זה. תמו כל השאלות.

— אוק, סרג'נט — אני שואל.

— אוק, אתה יכול להכנס.

— יצאתי והודעתי לחייל: — אוק, אתה יכול לפתוח.

— אך פילוסוף זה עדין מפקפק ושואל בצעקה לעבר האוהל:

— אוק, סרג'נט והסרג'נט:

— אוק!

השער נפתח. דומני בל חריקה.

משום מה התחלתי לפום: "רע טוב היה לי, הרמוניקה".

נגשנו ל...חשוב ביותר. מרכז הטלפונים. מחסן הנשק, חדר המסמך העיקרי. עצרנו את המכונת. נכנסתי פנימה לראות פחית או יותר את המצב. לכל הרוחות! באיוה שקט סרוחות להן הנבלות! אני עולה. למעלה ליד המרכזית וישבת הטלפוניסטית.

— גוד מורינג'ג, הקוים בסדר? (והלכ. אומר: חכה חכה, עוד מעט תקבל קשר עם אשמדאי!)

— לא כולם. שנים אינם פועלים.

— איזה?

— שש ועשרים וחמשה.

— טוב, חכה רגע, אני אתקשר אתך בחוץ. נבדוק יחד, ואם

במקרה תתחלפנה המסמרות. מסור מיד את השפופרת. כי יתכן

שאצלל.

— גוד, אני מחכה.

— תודה. (ובלב: חכה חכה!)

רק עכשיו יכולנו להתחיל לחפש דרך נסיגה. אחרי הצעית שינות החלטנו לערוך סיורים בתוך המחנה ואחרי זמן מה נצא להמשיך בתיקון הקו מבחוץ. ש. יחזור להביא משהו ואני אחכה ליד השער. ש. יפעיל את השעון ויצא.

לקחנו סולם. חוטים ושפופרת והתחלנו בבדיקה ה"ק". על פנינו חלפה קבוצת שוטרים. הייתי מנומס שלא כרגיל.

— גוד מורינג'ג, רק אחד או שנים נענו. בינינו דברנו ערבית. וכסיון שהחלק הקל ביותר בלשון זו הן הקללות. הרבינו בקללות.

שוב על יד השער. הפעם מבפנים.

— אנוחני ויצאים לרגע לבדוק את הקו בחוץ. האם זה בסדר?

— ארקאי!

השער נפתח. והקללה החריפה ביותר שידעתי נתכה על ראשו של ש.

— את הפלייד שכחת! לך הבא מיד את הפלייד!

החייל משתתף בכעס ש. חוזר, ואני עדין רשון:

— יקח חשד! היום יום ששי, אני כמסר הוא שוכת כל דבר,

עלינו עוד לבדוק את הקו ליד משטרת רמתגן.

בינתיים אני, מבלי"ע עם החייל הנביטלי והנוטר הערבי. על

ביום א', ו' באייר תש"י (23.4.50)
במלאות שנתיים לנפילת הלוחם

מית
21.4.50

ישכר הוברמן הי"ד (יענקלה)

בכיבוש "נוטר דאם" בירושלים

עולה המשפחה ירושלימה על קברו שבסנהדריה ב"10 בבוקר
מכריו וחבריו מוזמנים

משפחת הוברמן

ביום א', ו' באייר תש"י תתקיים עליה על קברם של

לוחמי חרות ישראל

שנפלו ביום 14 במאי ה' באייר תש"ח למען שחרור ירושלים
ושחרור עיר דוד.

לוחמי חרות ישראל בירושלים מתאספים באותו יום
בשעה 9.30 בבוקר על יד קפה ו'נה רחוב הרצל.

אגודת אנשי לח"י לשעבר
בירושלים

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי הר הרצל

אזור : א חלקה :

14 שורה : 2 קבר : 2

יהי
זכרו
ברוך

